

Dosarul nr. 2ra-1855/18

prima instanță: Judecătoria Dubăsari (judecătorul: I. Malanciuc)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: N. Vascan, V. Clima, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Iurie Coțofan,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Coțofan
împotriva lui Iurie Coțofan cu privire la partajarea terenului,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admis apelul declarat de către Natalia Coțofan, a fost casată hotărârea din
14 iulie 2014 a Judecătoriei Dubăsari și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a
cererii de chemare în judecată,

constată:

La 18 aprilie 2012, Natalia Coțofan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Iurie Coțofan cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare,
anularea parțială a contractului de donație și partajarea terenului.

Prin încheierea din 14 mai 2013 a judecătoriei Dubăsari, pretenția cu privire la
partajarea terenului a fost separată într-o procedură aparte.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, în anul 1982 a încheiat
căsătoria cu Iurie Coțofan, însă la 24 iunie 2002 căsătoria a fost desfăcută de către
OSC Criuleni.

A menționat că, la 02 decembrie 1998 de către ÎI „Coțofan Iurie” fondatorul
căreia este Iurie Coțofan, a fost procurat lotul de pământ situat în sat. xxxxx, r-nul
xxxxx, cu suprafața de xxxxx, ha, cu numărul cadastral xxxxx, de la Primăria com.
Cocieri, r-ul Dubăsari.

A susținut că, la 14 mai 2002, terenul dat a fost vândut Mariei Coțofan, mamei
lui Iurie Coțofan în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. xxxxx, încheiat la
xxxxx, care ulterior la xxxxx, a fost donat feciorului său, Iurie Coțofan.

Reclamanta Natalia Coțofan a reținut că, înstrăinarea terenului cu destinația
agricolă a avut loc fără înștiințarea și fără acordul său, cu scopul excluderii terenului
menționat supra din masa bunurilor comune, care urmau a fie partajate.

A solicitat reclamanta Natalia Coțofan, partajarea terenului cu destinația agricolă, cu suprafața de 0,7100 ha, cu nr. cadastral xxxxx, situat în sat. xxxxx, r-ul xxxxx.

Prin hotărârea din 14 iulie 2014 a Judecătoriei Dubăsari, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Natalia Coțofan.

La 13 august 2014, Natalia Coțofan, a declarat apel împotriva hotărârii din 14 iulie 2014 a Judecătoriei Dubăsari.

Prin decizia din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Natalia Coțofan, a fost casată hotărârea din 14 iulie 2014 a Judecătoriei Dubăsari și a fost emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă. S-a încasat de la Iurie Coțofan în beneficiul Nataliei Coțofan, echivalentul la $\frac{1}{2}$ cotă parte din terenul cu nr. cadastral xxxxx, (xxxxx), situat în extravilanul sat. xxxxx, r-ul xxxxx, în sumă de 20 500 de lei. S-a încasat de la Iurie Coțofan în beneficiul Nataliei Coțofan 112,50 lei, cu titlu taxei de stat.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că este eronată concluzia instanței de fond precum că Iurie Coțofan este unicul proprietar al terenului litigios, deoarece, prin hotărârea din 08 iulie 2013 a Judecătoriei Dubăsari a fost declarat parțial nul contractul de vânzare-cumpărare nr. xxxxx, încheiat la xxxxx, cât și contractul de donație din xxxxx.

Totodată, instanța de apel a conchis că, instanța de fond prematur a dispus respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

La 10 iulie 2018, Iurie Coțofan a declarat recurs.

În motivarea recursului, a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

A menționat că, nu i-a fost comunicat de către instanța de apel în mod corespunzător locul, data și ora ședinței de judecată.

A susținut că, prin necitarea legală i-a fost îngăduit dreptul la un proces echitabil.

A solicitat recurentul Iurie Coțofan, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare.

La 15 octombrie 2018, Natalia Coțofan a depus referință prin care a solicitat, respingerea recursului declarat de către Iurie Coțofan.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 13 decembrie 2017 (f.d. 51, 52-66 vol.II), fiind expediată în adresa părților la 12 februarie 2018 ce se atestă prin scrisoare de însoțire nr.1769 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 67 vol.II), însă, confirmarea privind recepționarea acesteia de către Iurie Coțofan la materialele dosarului lipsește.

Astfel, instanța de recurs consideră că, Iurie Coțofan s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 iulie 2018, în termen (f.d. 72 vol.II).

Examinând temeiurile recursului declarat în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile

stabilite pentru o cale de atac ordinară.

Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține, că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iurie Coțofan este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Iurie Coțofan, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Iurie Coțofan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean